

Biblioteca Centrală
Reg. nr. 13
Hane-Basa-Dorohoi

ALBINA

Revista săptămânală
a asezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 316

8 pagini — 15 bani

Miercuri 13 Ianuarie 1954

Sprrijin puternic pentru sporirea bogăției animale

În satele de pe întreg cuprinsul patriei noastre, legea cu privire la dezvoltarea creșterii animalelor pe anii 1954—1956 a fost primită cu mult interes și bucurie. Fiecare țăran muncitor găsește în prevederile legii sprrijin și indemn de a crește vite mai multe, de rasă mai bună, pentru a-și îndestula familia sa și a ajuta la aprovizionarea poporului muncitor.

Statul nostru de democrație populară a ajutat și îi ajută pe țăranii muncitori ca să crească vite multe și de soiuri bune. Legea votată de curând în Marea Adunare Națională cuprinde avantajii și mai mari pentru țăranimea muncitoare. De mari înlesniri se bucură, în baza noii legi, țăranii muncitori cu gospodării individuale. Legea arată, de pildă, că țăranii muncitori pot obține credite pentru procurarea de animale și materiale de construcție necesare adăposturilor de vite. Ei pot cumpăra animale și păsări de rasă de la unitățile specializate ale statului.

O altă înlesnire ce se face țăranilor muncitori este prevederea din lege cu privire la îmbunătățirea deservirii animalelor de către stațiunile de montă ale statului. Pentru aceasta stațiunile vor fi înzestrate cu un număr îndestulător de reproducători din rasele cele mai nimerite pentru fiecare regiune și raion. Și până acum țăranii muncitori au fost sprrijiniți în această direcție. Anul trecut, bunăoară, stațiunea experimentală zootehnică Popăuți-Botoșani a predat stațiunilor de montă comunale 13 taurăși, 55 berbeci Karakul și metiși Karakul. Tot pentru îmbunătățirea raselor, însămânțările artificiale care dau pe lângă alte avantagii și un mare procent de fătări duble, vor fi aplicate pe o scară mult mai largă de acum încolo.

În sprrijinul producătorilor agricoli a venit și punctul din lege care arată că țăranii muncitori cu gospodării individuale pot schimba animalele necorespunzătoare ce le au, cu animale bune de reproducție.

Datorită măsurilor luate de partid și guvern, specialiștii au dat și până azi un sprrijin temeinic crescătorilor de vite. Până acum 4—5 ani mureau din cauza pestei aviare în comuna Ozun și în comunele învecinate din raionul Sf. Gheorghe, de pildă, sute de păsări și se îmbolnăveau de bruceloză foarte multe vite. Datorită vaccinărilor și depistărilor făcute la vreme, țăranii muncitori de pe aici nu mai au de suferit asemenea necazuri. Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor prevede lărgirea în proporție mult mai mare decât până acum a asistenței zootehnice și veterinare.

Pentru a veni și mai mult în sprrijinul țăranilor muncitori, legea arată că sistemul nou al contractărilor de animale, atât de avantajos pentru crescătorii de vite, se va dezvolta mult în cursul anilor 1954—1956. În acest chip producătorii își vor spori veniturile caselor lor, contribuind în acelaș timp și la o mai bună aprovizionare cu alimente a oamenilor muncii de la orașe și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime.

Vor fi deasemeni mult sprrijiniți prin acordarea de credite, repartizarea de pășuni și înlesnirea valorificării de animale și produse animale, acei țăranii muncitori cu gospodării individuale ce vor munci laolaltă organizați în întovărășiri pentru creșterea, înmulțirea, îngrijirea și îngrășarea animalelor.

Dar dezvoltarea creșterii vitelor cere neapărat asigurarea unei puternice baze furajere. Să pornim deaceia cu mai multă hotărâre la realizarea creșterii producției la hectar a plantelor furajere. În acelaș timp sub îndrumarea organelor de stat și a tehnicienilor, să îngrijim terenurile de pășune, să refacem și să curățăm islazurile.

Toate avantajile pe care le prevede legea ce cuprinde măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor, sunt indemnuri puternice pentru ca fiecare țăran muncitor să crească un număr tot mai mare de vite, să le îmbunătățească neconținut rasa, pentru belșugul său, al familiei sale și al țării întregi.

Citiți în acest număr :

- Cântec și dans pe scena căminului cultural din Dolhasca. (pag. 2-a).
- Creșterea animalelor, izvor nesecat de belșug. (pag. 3-a).
- Cum a aflat Afinistra cu cine se mărită Mărluca, schiță de PETRU VINTILA. (pag. 4-a).
- Un cor colhoznic care a implinit 25 de ani. (pag. 5-a).
- Fermierii americani în ghiarele marilor capitaliști. (pag. 7-a).

BENE IOSIF : „Sosesc noi membri în gospodăria agricolă colectivă”.
(Expoziția anuală de Stat a Artelor Plastice).

Mari cantități de produse primite de colectivității din regiunea Galați

În anul 1953, gospodăriile colective din regiunea Galați au obținut producții de cereale, legume și zarzavaturi care au întrecut cu mult pe acelea ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Acest lucru a făcut ca și venitul colectivităților să crească simțitor. Pentru fiecare zi-muncă, de pildă, colectivității din comuna Oasele, raionul Bujor, au primit câte 4 kg. de grâu, 3,500 kg. porumb, 0,500 kg. orz, 1 kg. floarea soarelui, 1 litru de vin, 5 kg. de legume și zarzavaturi și altele. Familia colectivității Toader I. Ciurea, care a făcut în gospodărie 892 zile-muncă a primit 3.568 kg. de grâu, 3122 kg. de porumb, 892 kg. de floarea soarelui, 892 litri de vin și alte produse. Deasemeni, familia colectivității Gheorghe Dumitrache pentru cele 691 zile-muncă, a primit 2765 kg. grâu, 2417 kg. porumb, 691 kg. floarea soarelui și altele.

Până la intrarea în gospodăria colectivă, țăranul muncitor Dinu Mărgineanu, de pe pământul ce și-l lucra singur, nu lua decât câțiva saci de grâu. Acum, ca membru al gospodăriei agricole colective din satul Perișoru, raionul Filimon Sârbu, a primit pentru ce'e 1150 de zile-muncă aproape un vagon și jumătate de cereale și 1710 lei. Venituri frumoase a primit și familia colectivității Ștefan Colibanschi care, pentru cele 809 zile-muncă a primit 5966 kg. grâu, 2236 kg. porumb, 809 kg. floarea soarelui, 1200 lei și altele.

În gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu” din comuna Tătaru, în ziua îm-

părțirii veniturilor a fost mare sărbătoare. Colectivistul Manole Caragață a primit aproape 2 vagoane cereale și alte produse. Cantități însemnate de cereale au primit și colectivității Ștefan Lupan, Costică Pitulice și alții.

Pentru cele 975 zile-muncă, colectivitatea Ștefan Codrescu de la gospodăria colectivă din comuna Oancea a primit 5838 kg. grâu, 2201 kg. porumb, 1525 kg. orz, 717 kg. floarea soarelui, 400 kg. cartofi, 200 kg. ceapă și 1950 lei, iar colectivitatea Nicolae Calu a primit peste un vagon de cereale.

Însemnate cantități de produse au adus acasă și colectivității de la gospodăria „Vasile Roaită” din satul Mărtăcești, raionul Brăila. Colectivistul Gh. Pielelungă, de pildă, pentru cele 516 zile-muncă efectuate împreună cu familia sa, a primit 3664 kg. grâu, 2047 kg. orz, 3356 kg. porumb, 2014 kg. floarea soarelui, 123 kg. fasole, 432 kg. mazăre, 402 kg. cartofi și alte produse. Peste un vagon de cereale a primit ca răsplată a muncii lui și colectivitatea Ion Neacșu. La fel ca el au luat toți acei care au muncit cu trageră de inimă pentru întărirea gospodăriei lor colective.

Colectivitatea din comuna Pechea, raionul Galați, au primit pentru fiecare zi-muncă 9,600 kg. porumb, 5,600 kg. grâu, 1,850 kg. floarea soarelui, 0,495 litri vin și altele.

Și acestea sunt numai câteva din exemplele care vorbesc despre belșugul ce s'a revărsat în casele colectivităților din regiunea Galați.

Crește sectorul zootehnic în gospodăria colectivă

Membrii gospodăriei agricole colective „Drumul Socialismului” din Poiana-Brăești, raionul Dorohoi, muncesc cu drag pentru întărirea continuă a gospodăriei lor colective. Convinși că dezvoltarea a cât mai multe ramuri de producție și în special creșterea animalelor constituie un izvor de venituri pentru gospodăria colectivă cât și pentru îmbunătățirea nivelului lor de trai, colectivității au cumpărat

în toamna aceasta, încă cinci vaci, dintre care trei sunt de rasa „Siementhal”.

În vederea unei cât mai bune întrețineri a vitelor pe timpul iernii, colectivității au pregătit adăposturi bune și călduroase. Ei au terminat construcția unui saivan de oi, cu o capacitate de 800 capete. Deasemeni, a fost asigurată din timp hrana animalelor pentru lunile de iarnă.

Ce foloase mi-a adus întovărășirea agricolă

Greu o mai duceam noi, țărani muncitori, în trecut, pe vremea când în satele noastre domneau biciul și sudalmele. Eu nu aveam vite de muncă. În fiecare an, toamna și primăvara eram nevoit să bat la poarta chia-burului Ilie Manolache, să-mi împrumute boii să-mi muncesc și eu cele patru hectare de pământ pe care le aveam. Totdeauna trebuia să merg întâi la el la arat și însă-mânțat. În niciun an nu ajungeam să fac și eu muncile agricole la vreme și așa cum trebuie. Când treeram eu grâul, boabele din spice erau pe jumătate scuturate. Le înjumătățeau în clăi păsările și șobolanii pentru că întâi trebuia să strâng grâul chiaburului. Niciodată în anii aceia și în nici un alt an mai apoi, n'am putut să scot mai mult de 800 kg. grâu și 1.000 kg. porumb la hectar. Pentru boii care mi-i împrumuta, chiaburul ar fi vrut să-mi ia și pielea. Și după ce munceam un an întreg, toamna rămâneam cu mai nimic în hambar.

Dar vremurile acelea au trecut. De când au devenit stăpâni în țara lor oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare, viața țăranilor muncitori s'a schimbat. Prin reforma a-

grară din anul 1945, mulți țărani muncitori din satul nostru au primit pământ.

Dar noi ne munceam ogorul mai departe așa cum am apucat din moși-strămoși. Credeam că pământul nostru de aici, din Podoleni, nu poate da mai mult. Intr'o zi, însă, la căminul cultural ne-a ținut o conferință un tovarăș dela raion. Atunci am aflat că lucrând cu tractoarele și ținându-ne după litera agrominimului, aplicând întocmai metodele agrotehnice, și de pe acest pământ al podolenilor vom putea obține recolte mari.

În anul 1952 în Octombrie, când a luat ființă întovărășirea agricolă „7 Noembrie” din satul nostru, printre cei 36 membri care s'au înscris mă numărăm și eu.

Tractoarele și mașinile agricole dela S.M.T. Tecuci ne-au lucrat pământul așa cum scrie la carte, după metodele agrotehnice înaintate. N'am mai aruncat bălegarul pe malul Bârladului, ci l-am dus de cu toamnă pe tarlăua noastră. Apoi hărnicii tractoriști l-au băgat sub brazde când au făcut arăturile adânci. Grâul l-am pus în pământ nu ori și cum, ea în alți ani, ci numai bob și bob, și numai după ce

l-am tratat. Primăvara am trecut cu grapa peste el, l-am plivit de n'a mai rămas fir de buruiiană, iar vara l-am secerat în pârghă, să nu se scuture. Porumbul l-am prășit de două ori. Cuvintele acelu tovarăș dela raion care ne-a vorbit la căminul cultural s'au adevărit. Muncind cu spor și dragoste în întovărășire, aplicând metodele agrotehnice, noi am obținut pe cele 17 ha. de grâu 1.500 kg. la hectar, aproape de două ori mai mult decât țăranii muncitori individuali din comună. Pe tarlăua noastră, a întovărășitorilor, de pe 14,50 hectare porumb cât am avut însă-mânțate în anul acesta, am recoltat la hectar 2.500 kg., în vreme ce în sectorul individual s'au obținut la hectar doar 1.500 kg.

De pe cele 4 hectare de pământ pe care le am în întovărășire, mi-au revenit 3.700 kg. grâu și 3.750 kg. porumb. Din aceste produse mi-am predat cotele către stat, am plătit S.M.T.-ul pentru muncile făcute cu tractoarele și mi-a rămas destul pentru gospodăria mea.

Tănase Ștefanache
membru al întovărășirii agricole „7 Noembrie” din satul Podoleni, comuna Barcea, raionul Tecuci

Noi membri în întovărășirile agricole

Întovărășirea agricolă din comuna Bascov se numără printre întovărășirile fruntașe pe întreg raionul Pitești.

Pe cele 17 hectare cultivate anul trecut cu zarzavaturi și legume, bunăoară, întovărășitorii au recoltat la hectar peste 12.000 kg. cartofi, 18.000 kg. varză, 8.000 kg. morcovi. Deasemenea, au dat rezultate bune și culturile de porumb, floarea soarelui și altele. Văzând avantajele întovărășirii, unde se muncește cu mijloace mecanizate pe tarlale întinse, mulți țărani muncitori s'au hotărât să facă cereri de intrare în întovărășire. Astfel în ultimul timp numărul întovărășitorilor a crescut dela 33 la 41 familii.

★
Văzând roadele bogate adunate în întovărășirile agricole, zi de zi

alți numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale vin să se alăture întovărășitorilor. În satul Gh. Doja, raionul Roman, bunăoară, dela 13 câți au fost la început, numărul întovărășitorilor a crescut la 47. Cu multă încredere s'au înscris între cei dintâi, Tucă Vasile și Balint Gh.

Dacă în anul 1952, în întovărășirea agricolă din satul Butnărești nu erau decât 20 membri, astăzi numărul membrilor este de 88. Numai în toamna aceasta, după împărțirea produselor, s'au mai înscris 6 membri noi, printre care și Sturzu Gh., Munteanu Gh. Const. Ei și-au dat seama că întovărășirea agricolă le dă puțința să sporească rodnicia ogoarelor. Întovărășitorii din Butnărești au recoltat, bunăo-

ră, 1.900 kg. grâu la hectar, în vreme ce țăranii muncitori, care au lucrat de unul singur fâșiile lor de pământ, nu au obținut, în medie, decât 1.000—1.200 kg. grâu la hectar.

Au crescut și se dezvoltă an de an și cele două întovărășiri agricole din satele ce aparțin de comuna Bozienii de Sus. Dela 29 membri câți erau, de pildă, în 1951 la înființare, astăzi numărul lor a crescut la 76 membri. Printre cei care s'au înscris de curând sunt Leontescu Petre, ulemistul Afloroae Costin, țărancă muncitoare Matei Maria și alții.

M. Cernomaz
corespondent

Cântec și dans pe scena căminului cultural din Dolhasca

În vremurile trecute, pe plaiurile Dolhascei răsunau rar cântece și din niciunul nu isvora bucuria. Din fluer și din gură țăranii doineau:

*Foaie verde trei migdale,
Dolhasca geme în vale.
Din Dolhasca'n Folticeni
Merg carele cu coceni
La boierul Marinescu.*

Acum când carele pline vârf cu roade se îndreaptă spre casele gospodărilor, alte cântece auzi seara pe la clăci. Fetele și flăcăii, împreună cu vârstnicii, cântă mai frumos ca altădată, așa cum învață la căminul cultural.

Fruntașa de astăvară la muncile agricole, Aneta Raicu, este astăzi frunțașă cântecului. Cu voce caldă, din suflet, ea cântă:

*S'a făcut lumină'n sat,
măi bădiță, măi
Multe, multe, s'au schimbat
de când tu ai plecat.*

Și-ar vrea ca bădița al ei, dela armată, s'o audă cum cântă pe scena căminului cultural, să afle din cântec despre Dolhasca luminată de curând de becuri electrice. După „S'a făcut lumină'n sat” dirijoara

corului Maria Munteanu dă tonul cântecului „Vestitul tractorist”.

Dintre zecile de glasuri se desprinde vocea puternică de bariton a tânărului Vasile Chiseliță. Versurile:

*Holda grea ușor șoptește,
Spicul copt plecând în jos;
Azi un tractorist sosește,
Și-i vestit și e frumos*

amintesc țăranilor din sală care asistă la repetiție de belșugul strâns cu ajutorul clasei muncitoare.

Cu multă forță artistică este interpretat și cântecul „Tu cânt al Republicii mele” de Constantin Palade. Seri de-arândul tovarășă Maria Munteanu a repetat cu fiecare voce în parte, apoi separat cu corul și cu orchestra. Nici acum nu este pe deplin mulțumită. Dar până când începe faza pe comune a concursului echipelor artistice de amatori mai este o lună. Atunci versurile:

*Tu cânt ce îmi legeni
tot grâul din lan
Ești cântec din fluerul lung
de cioban*

vor răsună cu mai multă forță artistică decât acum la repetiție, cu-

prinzând în melodia lui întreaga dragoste a poporului nostru față de patrie.

La fel de inimoasă ca tovarășă Munteanu este și instructoroa de dansuri Elena Filipoaie. Cele șase perechi de dansatori, care nu jucaseră înainte decât pe la horă, execută cu multă măiestrie „Hora în doi”. După această horă se repetă jocul furtunos „Calabreaza”. Apoi dansatorii cântă și joacă „Lugojana”.

După ce corul și echipa de dansuri și-au încheiat repetițiile, luminile dela căminul cultural nu se sting. Tovarășă Maria Munteanu dirijează repetițiile tarafului din Gulia, un cătun al Dolhascei. Artiștii instrumentiști muncesc mai mult decât ceilalți. În afară de cor și dansuri, care nu se pot executa fără ei, instrumentiștii pregătesc o suită de cântece populare. Această suită numită „Nunta țărănească”, au cântat-o de multe ori înainte dar niciodată la vreun concurs. Apoi taraful e și în întrecere cu echipa de dansuri și coruri și vrea cu tot dinadinsul să-i însoțească din etapă în etapă până la București, în faza finală a concursului.

MIHAIL BORZA

Vom răspunde grijii partidului și guvernului cu noi succese în muncă

Am citit în ziare, cu mare bucurie, Hotărârea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la îmbunătățirea sistemului de colectare a cărnii, laptelui și lănei. Această Hotărâre este încă o dovadă a grijii pe care o poartă partidul și guvernul oamenilor muncii dela sate. Măsurile luate prin Hotărâre sunt pentru noi, țăranii muncitori, un puternic indemn de a crește și îmbunătăți din ce în ce mai mult calitatea raselor de animale din gospodăriile noastre.

Prin Hotărârea guvernului se face fărânișii muncitoare o serie de înlesniri la stabilirea cotelor. Gospodăriile țăranilor muncitori care folosesc până la 0,50 hectare teren arabil, de pildă, sunt scutite de predarea cotelor de carne. Acestea sunt scutite, deasemeni, de cotele de lapte pentru prima vacă sau bivoliță, sau primele 5 oi sau 3 capre. În această categorie intră mai mulți țărani muncitori din comuna noastră. Printre aceștia se numără și vecinul meu, Gheorghe Tufoi. El folosește mai puțin de 0,50 hectare teren cultivabil și are o vacă și 4 oi. Pentru anul acesta, așa după cum arată Hotărârea, el va fi scutit de cotele de carne și de cele de lapte.

Dar nu numai aceste categorii de țărani muncitori se bucură de înlesniri la stabilirea cotelor la colectare. Să mă iau de pildă pe mine. Am trei hectare de pământ cultivabil, pe care le lucrez cu cele două vaci ale mele. Hotărârea arată că cei care folosesc în mod obișnuit vacile sau bivolițele pentru muncile agricole, vor preda cotele obligatorii de lapte reduse cu 40 la sută pentru acestea. De acest avantaj mă bucur și eu ca și alți țărani muncitori ca Ion Tobă, Gheorghe Medrighiu. Noi vom răspunde grijii pe care ne-o poartă partidul și guvernul cu noi succese în muncă. În acest an eu sunt hotărât să contractez cu statul cei doi viței pe care-i vor fi atașate cele două vaci ale mele.

În același timp mă voi strădui să muncesc cât mai bine pentru a ridica producția la hectar, pentru a îngriji și crește vitele așa după cum ne arată regulile zootehnice. Grijă ce ne-o poartă partidul și guvernul va fi pentru mine, ca și pentru ceilalți țărani muncitori, un puternic indemn de a-mi îndeplini în întregime obligațiile către stat, contribuind în felul acesta la întărirea alianței frățești între clasa muncitoare și țărâna muncitoare, la întărirea patriei noastre dragi.

ION NEMEȘ

țăran muncitor din comuna Cernaia, satul Vlădășești, regiunea Craiova

Redacția revistei „Albina” s'a mutat din str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, în str. Latină nr. 8, raionul 1 Mai.

Rugăm cititorii, corespondenții și colaboratorii revistei noastre să ne adreseze corespondența pe noua adresă.

Creșterea animalelor, izvor nesecat de belșug

Voi crește mai multe vite

În fiecare seară când poștașul îmi aduce ziarul „Scânteia“ la care sunt abonat, mă așez la masă și încep să citesc slova partidului nostru drag. Așa am început să răsfoiesc și numărul în care era publicată Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956 în țara noastră.

Duminică, la căminul cultural, ne-am adunat mai mulți țărani și am discutat această lege. Avantajele ce le avem noi, țărani muncitori, sunt mari. Prin acordarea de credite ne putem cumpăra vite de rasă și materiale pentru construcții de adăposturi. Am văzut din lege că statul nostru ne ajută să îmbunătățim rasa animalelor. Și creșterea vitelor de rasă ne dă putința să obținem cantități însemnate de lapte, carne și alte produse cu care să ne îndestulăm casele, iar surplusul să-l vindem statului. Contractările de vite, prețurile progresive, toate acestea vin în ajutorul nostru. Iată de ce eu, ca și a'ți țărani muncitori din comuna Plosca ne-am hotărât să creștem cât mai multe vite. Ele ne aduc însemnate venituri. Anul acesta, având o pereche de boi, m'am hotărât ca vaca și junca de rasă Siementhal să nu le mai pun la jug, ci să le îngrijesc cât mai bine ca să obțin cantități tot mai mari de lapte, pe care să-l valorific la cooperativa din sat. Deasemeni voi duce vitele la stația de montă a sfatului popular din comună unde se găsesc reproducători de rasă bună. Mă voi îngriji în

acelaș timp de asigurarea unui nutreț de bună calitate pentru vite care sporește cantitatea de lapte. Sfecla de nutreț este un aliment foarte bun, în special pentru vacile de lapte, dar este săracă în albumină. Aceasta am învățat la căminul cultural. Deaceia, eu voi da la vite sfeclă combinată cu nutrețuri bogate în albumină, cum sunt țărățele de grâu, uruiala de mazăre, turtele oleaginoase și lucerna.

Toamna trecută mi-am construit un grajd spațios pentru vite. Iarna, în fiecare seară aștern vitelor paie uscate și scot afară bălegarul ud. Încă de acum m'am gândit la asigurarea pășunii pentru vară, un loc unde crește multă iarbă. Deasemeni pe locul unde voi semăna ovăz voi pune și trifoi, pentru că toamna să culeg două recolte. Fânul este un nutreț bun. El se mistue ușor. Voi căuta deci ca să cosesc iarba înainte de înflorire, pentru ca fânul să nu fie lemnos. Tehnicienii, zootehnicienii și medicii veterinari ne ajută cu sfaturi și îndrumări. Mă voi strădui să folosesc sfaturile lor. Hotărârea guvernului și partidului privind contractările de animale și legea recent apărută dovedesc grija partidului pentru ridicarea nivelului de trai al poporului nostru. La îndeplinirea acestor măsuri voi căuta să contribui și eu, crescând tot mai multe vite de rasă.

ION STEICIUC

țaran muncitor din comuna Plosca, regiunea București

Toată atenția asigurării hranei pentru vite

Am citit cu multă luare aminte Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956. În fiecare prevedere a legii, în fiecare cifră cuprinsă în ea am văzut dezvoltarea pe care o va lua creșterea animalelor și în comuna Feldioara. Creșterea animalelor și a păsărilor s'a dovedit o mare sursă de venituri. În ultimii ani mulți sunt gospodarii din comuna Feldioara, raionul Stalin, care s'au convins că prin creșterea vitelor și a păsărilor își pot crea un izvor de bogăție și în acelaș timp contribuie la o mai bună aprovizionare a populației orășenești.

Astfel, prin contractele de achiziții de animale încheiate cu cooperativa țărani muncitori au obținut venituri frumoase. De pildă, țaranul mijlocăș Mamulea Dumitru a contractat și predat cooperativei 2 boi în greutate de 1.540 kg. El a primit 6.180 lei. Cu o parte din banii luați, el și-a cumpărat o însemnată cantitate de talpă, piele și bumbac. Dar nici Radu Maelat nu s'a lăsat mai prejos. Valorificându-și prin cooperativă pe bază de contract 2 boi, el a obținut 6.000 lei, 3 kg. talpă, 12 fuse piele, 4.500 kg. bumbac. Lista exemplilor s'ar putea lungi mult. Veniturile obținute până acum îi îndeamnă pe țărani muncitori să se ocupe și mai îndeaproape de creșterea de vite

de rasă și de valorificarea produselor dobândite dela animale. Gospodăria colectivă din comuna noastră și-a propus deasemeni să mărească mult fermele zootehnice în anul acesta. În planul pe 1954, colectivității au prevăzut să construiască un grajd pentru 100 capete vite, să cumpere încă 13 vaci Siementhal, 200 oi țigăi și 500 păsări. Deasemeni, gospodăria va lua măsuri mai bune decât în alți ani pentru combaterea bolilor și va înființa o mare fermă de păsări.

Dar dezvoltarea creșterii animalelor cere neapărat lărgirea bazei furajere. În această privință, mie ca agent agricol îmi revin sarcini de mare răspundere pentru asigurarea și organizarea rațională a culturii plantelor furajere. După cum se arată în lege, va trebui să luăm deasemeni măsuri pentru a asigura pășunatul vitelor. Eu ca agent agricol îmi voi depune toată străduința pentru ca planul comitetului executiv al sfatului popular al comunei Feldioara privind asigurarea bazei furajere să fie cât mai complet. Vom lărgi suprafețele cultivate cu plante furajere, așa încât să sprijinim pe colectivități și pe țărani muncitori ca să crească vite multe și de soi bun.

THIESS MIHAI

agent agricol la sfatul popular al comunei Feldioara, raionul Stalin

Ne vom strădui să sprijinim temeinic dezvoltarea creșterii animalelor în raionul nostru

— Tovarășe doctor, tovarășe doctor. Am o oiță bolnavă. Tânjește. N'ați vrea s'o vedeți? Că știți unde stau.

Cu cuvintele acestea m'a întâmpinat acum câteva săptămâni țaranul muncitor Gheorghe P. Cristea din Pârscov. Fusesem într'adevăr pe la el adesea. Mi-am luat trusa cu medicamente și am pornit-o. Nu mică mi-a fost bucuria când în drum spre Cristea am fost oprit cam de 8-10 crescători de vite, fiecare vrând să-i dau un sfat, o îndrumare. Bucuria mea isvora apoi și din aceea că neîncrederea cu care ne priveau pe noi, tehnicienii, cu câțiva ani în urmă mulți crescători de vite de pe aici, a făcut loc azi unei depline încredere în sfaturile și îndrumările noastre, ale inginerilor și tehnicienilor.

Statul nostru de democrație populară îi sprijină în tot mai largă măsură, zi de zi, pe crescătorii de vite. Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în cursul anilor 1954-1956 vine cu noi și temeinice ajutoare pentru țărani muncitori crescători de animale.

O grijă deosebită se dă și în raionul nostru îmbunătățirii raselor de vite, știut fiind că vitele de rasă aduc foloase mari producătorilor. Cele mai potrivite raionului Cislău sunt bovinele de rasă Schwitz, porcinele York, cabalinele din rasa Cuțuli, ovinele de rasă țigae. La grajdurile comunale ale raionului se găsesc astăzi 102 tauri, 800 berbeci, 70 vieri și 4 armăsari, toate vite de rasă. De curând au fost înlocuite cu animale tinere, viguroase, 15 tauri și 27 vieri ce nu corespondeau.

În raionul nostru se folosesc toate mijloacele pentru a îmbunătăți rasele animalelor. Dacă în 1950 aveam numai 2 centre de însămânțări artificiale la oi, și anume la

Cislău și Goidești, iar în 1953 erau 5, în 1954 vom avea 7 asemenea centre.

Pentru însămânțările artificiale la vaci, pe lângă centrul dela Pârscov va mai lua ființă încă unul.

Ne este suficient însă numai să sporim numărul vitelor. Trebuie să avem o grijă deosebită pentru sănătatea lor. Spre a preîntâmpina epizootiile, de pildă, chiar din primele zile ale acestui an am început recoltarea de sânge dela 55 scroafe și 14 vieri din sectorul particular. Aceasta spre a constata dacă nu s'a ivit cumva vreun caz de bruceloză.

Pentru îngrijirea în cele mai bune condiții a animalelor bolnave, precum și pentru preîntâmpinarea bolilor acestora, pe lângă cele 3 circumscripții veterinare din Cislău, Pârscov și Nehoiăș se va crea în cursul acestui an încă o circumscripție veterinară.

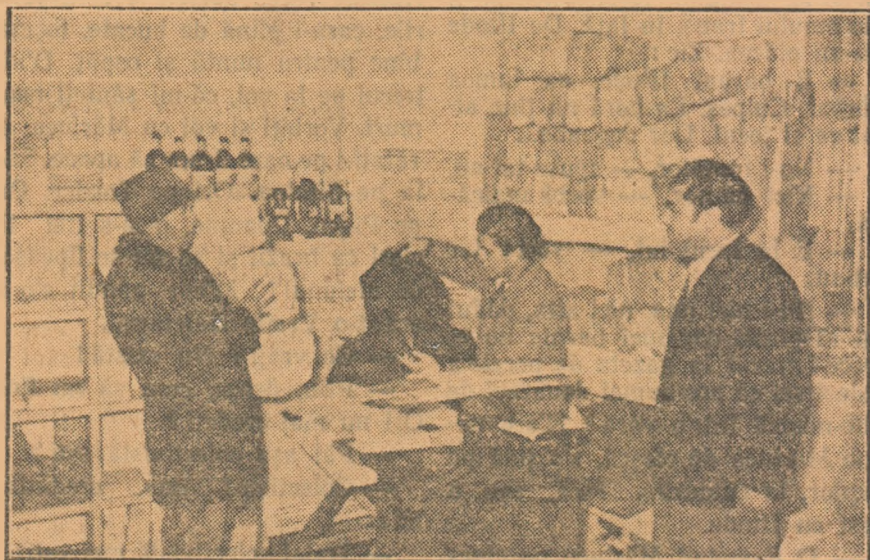
Tot pentru a putea ajuta la dezvoltarea creșterii animalelor în condiții superioare, se dă în raionul Cislău o mare atenție pregătirii temeinice de cadre veterinare. Au fost trimiși pentru aceasta la școli medii tehnice de trei luni spre a se califica, 6 agenți veterinari. Un medic veterinar și 5 agenți veterinari își însușesc acum la București cunoștințe noi și bogate cu privire la însămânțările artificiale.

Noi, tehnicienii din sectorul producției animale, ne vom strădui să ducem la îndeplinire sarcinile de răspundere ce ne revin. Știm că asigurăm astfel îmbunătățirea aprovizionării populației dela orașe și sate cu produse animale, precum și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime necesare fabricării a tot mai multe bunuri de larg consum.

ION BORDAN

medic veterinar, raionul Cislău

După predarea animalelor contractate

Nenumărate sunt foloasele crescătorilor de vite care încheie contracte cu unitățile de stat și cooperatiste pentru îngrășarea și livrarea de animale.

Iată-l pe Gh. Postelnicu din comuna Pârscov, raionul Cislău, care, după ce a predat la O.R.A.C.A. Cislău o pereche de boi, cu o parte din banii primiți cumpără din mărfurile destinate special celor care încheie contracte pentru creșterea și livrarea de animale, 8,250 kg. bumbac, 3 kg. talpă și 7 fuse de piele.

Cum a aflat Afinistra cu cine se mărita Măriuca

Schiță de Petru Vintilă

Afinistra a intrat la gânduri. Și cum să nu intre, dacă Măriuca a strâmbat din nas până acuma la trei pețitori? Măriuca stă să împlinească taman de Sân Văsiu douăzeci de ani. Adică, după dreapta socoteală a mame-si, Măriuca îmbătrânește nemăritată. Și soru-sa, Bălăuca, măcar că-i cu trei ani mai crudă, s'a și dat în vorbă cu Andrei. „Măriuca n'are noroc și pace“ așa se vaită mamă-sa pe la neamurile la care se duce să-și verse necazul:

— Uite, vezi? Te chinui s'o erești, s'o înveți numai lucruri bune și cinstite, te sbați s'o scapi de apă și de foc și când crește, nu-ți mai ascultă cuvântul. Așa-i Măriuca.

Afinistra pare să fi uitat tinerețea ei. Verișoară-sa, Magdalina, o întreabă:

— Dar tu nu te-ai luat cu Macarie fără voia părinților?

Afinistra pufnește pe nări și răspunde:

— Eu n'aveam mamă. Ce se pricepea tata? El zicea: Dacă-ți place omul, du-te după el.

— Dacă nu-ți placea, te-ai fi dus?

— Nu m'aș fi dus.

— Ei vezi? Nici Măriucăi nu i-o fi plăcând pețitorii care-i trecură pragul până azi.

— Dece să nu-i placă? De ce? Simion e ciung? Și unde mai pui la socoteală că-i casier la cooperativă? Hai, nu zic numai de Simion. Dar ce cusur îi găsi lui Patru Rotaru? E colectivist, e membru în consiliu...

— Dacă nu-i place Măriucăi...

— Mă rog dacă nici asta nu-i bun, hai la Toader. Nici el nu-i bun? Are armata făcută și mecanic ca el, nu află să cauti la o mie de mori cu abur! Nu-i vorbă că nici Măriuca nu-i de lepădat. N'aș da-o după fitecine.

— Atunsi dece-o zorești?

— Păi vin pețitorii, frate, se poate să-i rușinezi pe toți? Nu zic, pețitori ca Iftode, nici mie nu-mi plac. A venit și Iftode. Măriuca nu era acasă. Vine Iftode, cu pălăria'n mână. Era și tat-su cu el. Și maică-sa. Și soru-sa, Anicuța. Toți, în păr. O luară de departe, dar eu am înțeles unde vor ei s'ajungă. Abia așteptam să zică și vorba aia. Și unde spune tat-su:

— Afinistră, ne gândirăm la Măriuca...

Acuma, pe mine mă știi că nu-s dusă de multe ori la biserică. Eu îi zic omului franș, în față. De Iftode nu-mi plăcea. Zic:

— E bărbat Iftode, ca lumea bărbat. Chipeș. La horă nu ține altul ca el jocul. Dar degeaba...

— Nu-i fumător, — spuse tat-su.

— Nici băutor, — vorbi maică-sa.

— E la locul lui, — vorbi iar tat-su.

— Nu-i nici una, nici alta, dădui eu răspuns, dar nici harnic nu e. Dece-i trecut la gazeta de perete a colectivei că are numai douăzeci de zile-muncă într'o vară? N'are nevoie Măriuca de cloșcă, s'o țină pe cuptor, la căldură... Iacă, așa a fost cu Iftode.

— O fi având Măriuca pe cineva...

— Pe cine să aibă? Pe Vasile Galetaru! Dar ăla-i dus la cătănie. Ar fi el om bun, dar nici el nu-i de cuvânt.

— Cum așa?

— In opt săptămâni l-a trimis

Măriucăi trei scrisori și două telegrame.

— Inseamnă c'o iubește. Dece zici că nu-i de cuvânt?

— Stai să vezi. Intr'o scrisoare zice așa: „Duminică să știi că vin într'o permisie de trei zile“. Il așteaptă Măriuca, mă prostește și pe mine să tai o găină, îl prostește și pe tat-su să pregătească niște vin, dar Vasile ca'n palmă. Stăm noi toată Duminica și nu vine Vasile...

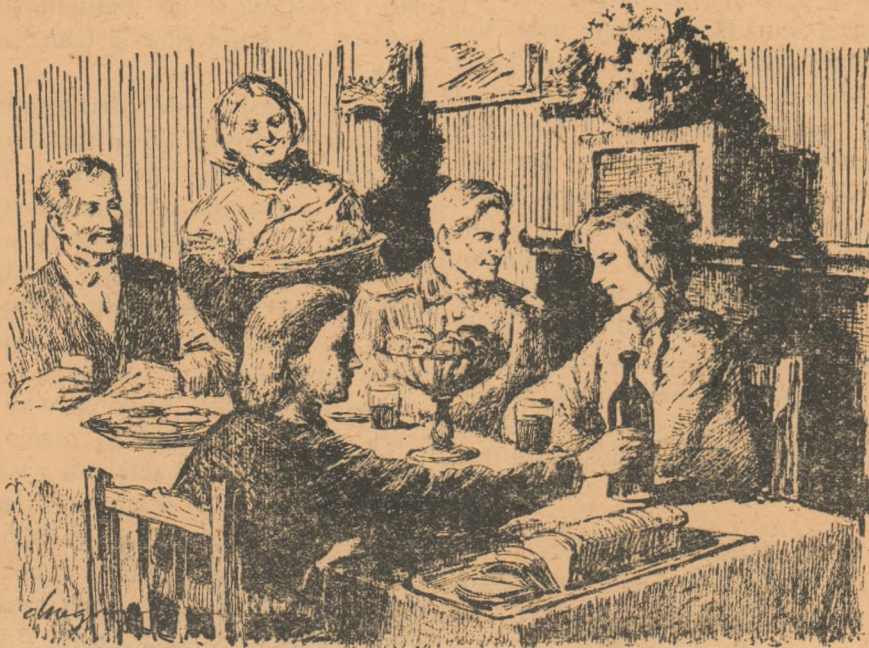
— N'o fi putut veni.

— A scris el altă scrisoare, cică nu s'a putut, dar Duminica viitoare vine precis.

pe Bălăuca? Degeaba a scris în ziare despre noi? Că luarăm aproape un vagon de bucate! Patru mii patru sute chile de grâu, trei mii de porumb, cinci sute litri de vin, opt chile de lână, patru sute cincizeci de kilograme de cartofi, apoi ceapă și morcovi! Of, păi ne întrecu cineva dela „Partizanii păcii?“ Primii am fost!

★

Iacă așa, dragi cititori, s'a pus Afinistra pe capul neamurilor, să-i vină într'ajutor, s'o mărite pe Măriuca. Au venit neamurile, au vorbit cu Măriuca, au căutat și ei să-i arate că tinerețea trece cum nici

— Și iar îl așteptarăți?

— Chiar așa...

— Și iar nu vine?

— Nu vine Vasile ca'n palmă.

— Ei, ia te uită!

M'am săturat. I-am spus Măriucăi. Zic: „Vasile are grija lui, își face armata. Până vine el acasă, frumusețea ta trece că așa-s fetele. Și pe urmă cine te mai ia?“ Măriuca, nu și nu, că nu se lasă de Vasile, că și-au jurat ei amândoi să nu se uite. Ce știe Măriuca? E copil. Omu-i om. Stă Vasile la București la armată, mai iese Duminica 'n oraș, vede o fată și gata. Dar parcă poți să te'nțelegi cu Măriuca? Uite, acuma vin sărbătorile, casa-i plină de bucate, tocmai bine pentru nuntă și ospăț. D'aia trecui pe la voi, că-mi sânteți neamuri. Vorbiți și voi cu Măriuca, arătați-i pe care drum să apuce. Să-l ia pe Simion. Ori pe Toader. Ori pe Pătru. Doamne, iacă-s trei ficiori ca brazii și să nu se lipească de niciunul! M'am gândit c'o fi vrăjit-o Vasile Galetaru...

— Ce vrăji? Nu există!

— Ptiu, drace, cum să nu fie? Ori nu mai credeți?

— Păi așa colectivistă ești?

— Colectiva-i una, credința-i alta.

— Halal colectivistă mai ești!

— Ce râdeți, bre? Ce? Făcure-ți mai multe zile-muncă decât noi? Credința în colectivă așa se cântărește: cu munca! Numai Măriuca a făcut 300 zile. Și eu tot pe-aproape: două sute șazeci! Unde-l mai socotiți pe Macarie? Dar

nu gândești și că la o fată bătrână nu se mai uită nimeni. Dar Măriuca le-a răspuns: Sunt bucuroasă tare, că vă gândiți la mine să mă fericiți, dar aflați, rogu-vă, că l-am îndrăgit pe Vasile Galetaru și-l aștept chiar zece ani.

Așa trecură zilele și s'apropiară Sân Văsiile. Și iar primi Măriuca o depeșă dela Vasile: „Să știi, dragă mea, că de Sân Văsiu vin acasă. Am vorbit cu tovarășul locotenent și-mi dă o permisie de cinci zile. Aduc și inele. Sânt gata. Pe-al tău am dat să-l facă după degetul meu cel mic. Socot c'o să-ți vină bine. Află c'am citit în ziar câte bucate ați primit pentru munca voastră la colectivă. Tot plotonul m'a felicitat. Am tăiat articolul din ziar și-l păstrez ca pe-o poză“.

Bucuroasă, Măriuca arată mame-si depeșă, dar Afinistra, pățită din celelalte scrisori și telegrame, răspunse neîncrezătoare:

— Nu vine el nici acuma.

— Eu îl aștept. Trebuie să vină.

In vremea asta, Afinistra își văzu de treburile casei. Și în ajun de Sân Văsiu, seara, fără să-i spună cuiva măcar un cuvânt, ieși în ogradă. Bătea un vânt al dracului, spărucind omătul strâns în nămeți din ninsoarea de peste zi. Era greu. Nici câinele n'o simțise pe Afinistra, că umblă și moșcodește prin ogradă. Dormea câinele în fundul cotețului, cu botul în paie și cârpe, la căldură. Și ce credeți că s'apucă Afinistra să facă? Nici

nu vă duce gândul într'acolo! Veni Afinistra lângă gard și închise ochii. Cu mâinile întinse, băjbăind, numără zece pari din gard. La al zecelea par se opri, scoase din buzunarul cojocelului o maramă de-a Măriucăi și legă parul. Apoi se duse la grajd. Cele două junci dormeau liniștite. Afinistra s'aprope de una, cea de lângă ușă și lovind-o ușor cu vârful botinei, o îndemnă cu glas scăzut:

— Hăi, acum!

Dar junca, habar n'avea. Afinistra o mai îmboldi odată și spuse:

— Hăi, la anul!

Abia lovită a treia oară, junca se ridică lenevoasă, mugind prelung. Afinistra înmărmuri și rosti de una singură:

— Asta înseamnă că abia peste trei ani se va mărita Măriuca mea! O! ce păcate plătim cu lătuța asta! Și de n'ar fi atâta de frumoașă și de n'ar fi atâta de harnică! Pe urmă ieși din grajd și se duse la parul legat cu năframa Măriucăi. Pipăi parul și spre marea ei mirare și spaimă simți că în partea de sus, parul avea doi craci. Era un par înalt, cu noduri și cam strâmb. Afinistra ieși din ogradă și se duse la Magdalina, verișoară-sa. Bătu la fereastră:

— Magdalină, dormi?

— Ba nu dorm, hai vină'n casă.

Intră și nu putu scoate o vorbă. O podidură lacrimile și abia-abia putu povesti ce semne i s'au arătat:

— Auzi, Magdalină, junca s'a rădicat abia la a treia lovitură, când i-am spus: „hăi, în celălalt an!“ Și parul de care-am legat năframa știi cum era?

— Cum?

— Noduros și crăcănat. Asta înseamnă că bărbatul Măriucăi va fi un vădov. Dar cine-o fi, că nici-unul din pețitori nu-i vădov? O fi altul care nici nu s'a arătat până acum?

Cum sta și se văicărea Afinistra, jelind norocul slab al fetei sale, iată că s'auzi bătaie repezită în fereastră și răsună glasul Bălăucăi:

— Mamă, ești aci? De când te caut! Hai repede acasă.

— Dar ce s'a întâmplat?

— Hai numa' și vezi dumneata.

— Mă duc, Magdalină. Rămâi cu bine.

Când intră în casă Afinistra, să nu-i vină a crede ochilor. Cine sta lângă Măriuca zămbitor? Vasile Galetaru. Și Macarie alerga de colo până colo, drăcuind:

— Unde-s paharele, Afinistră, unde dracu' le puseși? Du-te, Afinistră și scoate niște vin!

— Dar pâinea unde-ai pus-o?

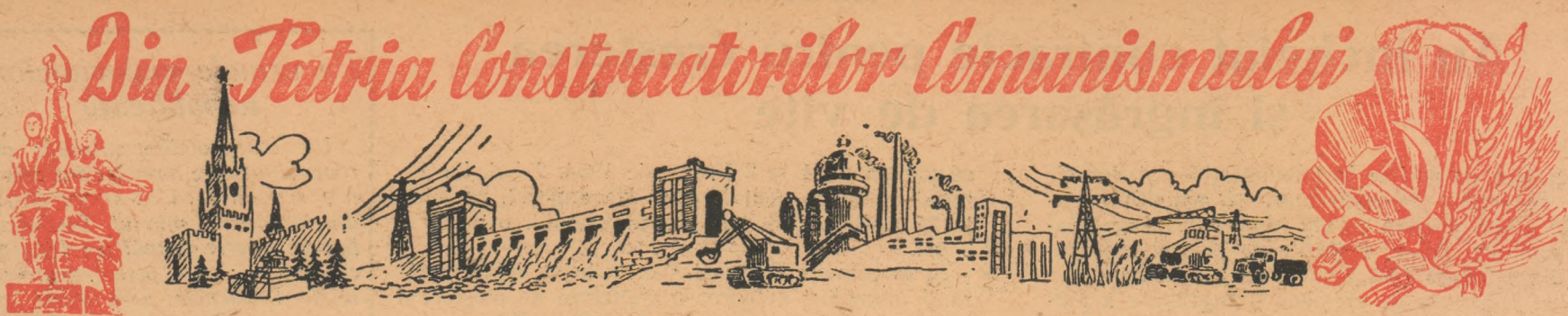
— Urcă-te'n pod după niște atumături!

— Oh, oh, spunea Afinistra, ne veni peților pe nepusă masă!

După aceea așternură masa, ba-i chemară și pe părinții lui Vasile, că el venise dela gară la casa fetii sale, nu la părinți. Bucurie mare a fost în seara aceea și Vasile îi trecu în deget Măriucăi inel frumos pe care era scris numele lui, ca să nu-l uite. Toți erau veseli, bucuroși. Și Afinistra era bucuroasă, dar nu știi ce-avea, fiindcă mereu se uita la Vasile, îl măsura din ochi și boscorodea încet, numai ea să audă:

— Păi ce semne îmi ieșiră mie? Că vădov nu-i Vasile și nici urit. Ba dimpotrivă, e frumos ca un chip. Așa era și Macarie, dragul de el, când l-am luat de bărbat!

Din Patria Constructorilor Comunismului

Un cor colhoznic care a împlinit 25 de ani

...In mijlocul scenei iese o femeie mai în vârstă, cu o șuviță argintie în păr. Face un semn poruncitor cu mâinile ei puternice, și cântecul, încercându-și parcă aripile, pornește cu un freamăt ușor prin sală. Apoi, supus aceluiași mâini, se înalță deodată, țâșnește pe ușile clubului în ulița colhozului și se avântă mai departe, pierzându-se în nemărginirea ogoarelor...

Cântă corul colhozului „Kirov” din satul Safonovo, raionul Noghinsc, regiunea Moscova. Dirigează Natalia Makeevna Bogatîriova, organizatoarea și conducătoarea corului. Cântă prietenele ei credincioase, aceleași care cu douăzeci și cinci de ani în urmă au urcat pentru întâia oară, împreună cu dânsa, pe mica scenă dela cantina colhozului...

— M'am născut într'o familie de țărani săraci, — își începe aducerile aminte Natalia Makeevna. — Am cunoscut din plin sărăcia. Munceam cu mama, tata și cu frații din zori și până'n noapte și tot nu mai puteam ieși din nevoi. Dar măcar că eram săraci, nu ne pierdeam cu firea. La noi auzeau totdeauna cântece, râsete și glume. Mama și tata știau multe cântece populare rusești, le plăcea să cânte și cântau bine...

Și Natalia Makeevna Bogatîriova își armează firul aducerilor aminte. Aflăm cum a fost trimisă, la vârsta de patrusprezece ani, să muncească la oraș, cum a auzit ea acolo cântece noi, turburătoare și puternice și cum le-a adus ea în sat și cum apoi s'a revărsat pe ulița satului cântecul:

Porniți înainte, tovarăși...

Deasupra țării se stărnise de acum furtuna revoluției, care a schimbat soarta a milioane de oameni, care a schimbat și soarta fetei de țăran Natalia Bogatîriova.

Natalia Makeevna și bărbatul ei au intrat în colhoz printre cei dinții. Ea a fost trimisă să lucreze la cantina colhozului. Oamenii se adunau aici și-i mai ziceau adesea și câte-un cântec, două. Natalia dădea întotdeauna tonul. Așa s'a for-

mat încetul cu încetul un cerc de cântăreți.

Apoi biroul de partid a hotărât să se înființeze un cor al colhozului și conducerea lui a fost încredințată comunistei Natalia Bogatîriova.

Tânărul cor a pătruns repede în viața colhozului. În scurt timp faima corului din Safonovo s'a răspândit departe prin împrejurimi. Au început să vină, una după alta, invitații de prin vecini. Cei din Safonovo se duceau cu plăcere și ajutau la organizarea de coruri și în alte colhozuri. Acum există în toate satele învecinate colective corale colhoznice, care se întrec între ele.

...In anii cumpliți ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, Natalia Makeevna și-a pierdut feciorul, aviator, care a căzut eroic apărând Patria Sovietică. A doua zi după ce s'a primit trista veste, corul din Safonovo dădea un spectacol în fața muncitorilor dela o uzină care lucra pentru apărare. Văzând lacrimi în ochii dirijorului și aflând de cele întâmplate, muncitorii s'au întors la strungurile lor ca să mai lucreze un schimb în cinstea eroului

aviator și a mamei care l-a crescut. Așa s'a împletit viața cu cântecul...

— Auziți? — Natalia Makeevna se apropie de fereastră. Pe ulița glasuri tinere cântau „Înflorește pământul colhoznic”. E cântecul nostru. L-au învățat dela cor. Cum cântăm noi un cântec nou, îl și cântă tot satul. Și noi învățăm dela popor. Dacă aduce cineva câte un cântec bun, îl trecem în programul nostru. Acum domnește un mare avânt la sate; fiecare vrea să muncească cât mai bine și mai spornic, ca să înfăptuiască hotărârile partidului și să dea cât mai multe produse poporului sovietic. Când am discutat despre activitatea viitoare a corului, am hotărât să alcătuim noi înșine un cântec despre viața noastră, despre faptele și planurile noastre. Ați auzit și dumneavoastră adineaori cântecul acesta...

...Am auzit cântecul acesta, un cântec larg și puternic, cu cuvinte simple, pornite din inimă. Când ascultai cântecul acesta, vezi în fața ochilor tăi tot pământul nostru colhoznic, sovietic, pe care se făurește o viață nouă.

Ansamblul coral din satul ucrainian Gogolev repetând un nou program, în clubul de curând construit.

Filme despre frunțașii agriculturii ucraineni

În colhozul „Mo'otov” din regiunea Vinița (R.S.S. Ucrainiană) se face un film consacrat metodelor de muncă ale surorilor Agripina și Anastasia Illic, inițiatoarele mișcării pentru obținerea unei mari cantități de lapte la muls și pentru o înaltă productivitate a creșterii animalelor. Interesant este de asemenea filmul „Cultivatori de cartofi vestiți”, care înfățișează experiența șefei de echipă M. Hudolii din colhozul „1 Mai”, din regiunea Jitomir, care a recoltat câte 85.000 kg. de cartofi la hectar.

Colectivul studioului cinematografic din Chiev pregătește în prezent filmele „Electricizarea agriculturii”, „Agrotehnica recoltelor înalte de sfeclă de zahăr”, „Căile de sporire a recoltelor de struguri”.

Tot mai multe mărfuri de larg consum

Industria locală și cooperatistă din regiunea Habarovsc se lărgește. În Ciucotca, Camciatca, Colima, pe litoralul mării Ohoț, unde până nu de mult toate mărfurile industriale erau aduse din alte părți ale țării, în prezent funcționează combinate industriale care produc mobilă, îmbrăcăminte, articole de blănă, produse de panificație și produse zaharoase, materiale de construcție și multe alte mărfuri de consum popular.

Întreprinderile industriei locale de combustibil din regiune au dat peste planul anului 1953 mărfuri de larg consum în valoare de peste 5.000.000 ruble.

În prezent în regiunea Habarovsc se construiesc noi întreprinderi, printre care un combinat de unt și de grăsimi, o fabrică de produse zaharoase și una de macaroane, o fabrică de mezeluri etc.

Am poposit de curând în colhozul „Taras Șevcenco” din satul Muzâci. Cu toate că ne aflăm în plină iarnă, freamătul muncii se simte peste tot.

Hotărârea Plenarei din Septembrie 1953 a C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S.” le-a luminat colhoznicilor ca un reflector puternic, toate laturile activității lor practice de zi cu zi și le-a arătat drumul spre un nou avânt al gospodăriei lor obștești.

Colhoznicii studiază cu chibzuală Hotărârea Comitetului Central al partidului. Președintele colhozului, Nicolai Stoliar, locțiitorul lui, Nicolai Cantonistov și alți membri ai comitetului de conducere al colhozului au organizat consfățuiri pe brigăzi. Ca urmare, în planurile de viitor ale colhozului și-au găsit locul convenit propunerile și experiența tuturor colhoznicilor și colhoznicelor.

În colhoz s'a pornit o muncă în-

Planurile de viitor ale satului Muzâci

dărjită pentru înfăptuirea noului program de dezvoltare continuă a gospodăriei obștești. În această direcție s'au și făcut primii pași.

În grajdurile de vaci ale colhozului s'a început construirea unor mari instalații pentru prepararea nutrețului. În prezent se construiesc un nou grajd pentru 200 de vaci, un grajd pentru 150 de viței, un coteț pentru 100 de porci, o magazie pentru 500 tone de rădăcinoase furajere și încă un turn de însilozare.

Toate acestea vor da posibilitatea să se îmbunătățească hrănirea și îngrijirea vitelor și să se ridice productivitatea lor. În următorii doi ani colhozul își va lărgei ferma de lapte — care va cuprinde până la 320 de vaci — de unde va obține peste un milion litri de lapte, adică aproape de două ori mai mult decât acum. Dacă în prezent colhozul îngrașe pentru untură și carne

300 de porci, în anul 1955 va îngrașa peste 500.

În ultima vreme au sosit în colhoz noi cadre de specialiști. A venit să lucreze permanent în colhoz agronomul Serghei Didenco. Zootehnicianul Nicolai Holiavca, fost până nu de mult zootehnician de sector, s'a stabilit și el acum în satul Muzâci, unde lucrează la fermele de vite ale colhozului „Taras Șevcenco”. El a organizat hrănirea rațională a vitelor și a și realizat o însemnată creștere a productivității vacilor.

În colhozul „Taras Șevcenco” se fac multe pentru mărirea productivității de cartofi și legume. În noua clădire a serei, care are o suprafață de aproape 1.000 m.p., se fac pregătiri pentru primele însămânțări de legume timpurii. Pentru a obține legume timpurii, colhoznicii pun răsăturile în niște ghivece speciale din turbă și gunoi putrezit.

Se iau toate măsurile pentru ca în anul 1954 să se obțină cel puțin 5.500 tone de castraveți, 600 tone de roșii și multe alte legume. Colhozul va pune pe piață pentru oamenii muncii din Kiev cu 35 la sută mai multe legume decât în anul 1953.

În anul 1953 colhoznicii au dobândit pe unele tarlale câte două recolte de legume. Astfel, pe o tarla de 9 hectare, unde s'au însămânțat de timpuriu ridichi și ceapă, mai târziu, după recoltarea acestora, s'au cultivat și roșii. În vara anului 1954 colhoznicii au de gând să aplice mai larg cultivarea a două recolte de legume pe aceleași tarlale.

Planul de dezvoltare al colhozului „Taras Șevcenco” prevede lărgirea livezii de pomi fructiferi și a viilor, a crescătoriei de pești și a stupăriei.

I. UȘERENCO
G. VOVC

Au încheiat contracte pentru creșterea și îngrășarea de vite

Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea sistemului de contractare și achiziții de animale a fost primită cu viu interes de către țărani muncitori. Zilnic, unitățile de stat și cooperatiste din întreaga țară încheie cu producătorii numeroase contracte de creștere și îngrășare a animalelor.

Un exemplu bun în această privință îl dau țărani muncitori din raionul Turda, regiunea Cluj, care au încheiat din primele zile dela apariția Hotărîrii peste 22 contracte.

În comunele Viișoara și Călărași, din acest raion, în cadrul adunărilor obștești, țărani muncitori au discutat cu multă însuflețire această Hotărîre. Mulți dintre ei au încheiat chiar atunci contracte de creștere și îngrășare a vitelor, cu unitățile de stat și cooperatiste.

Țăranul muncitor Gligor Szos, din comuna Viișoara a contractat primul din comună să îngrășe și

să predea până la 2 Februarie 1954, 2 boi, iar țăranul muncitor Iosif Nemeth s'a angajat, ca până la 20 Aprilie 1954, să predea statului o vacă și 2 boi.

Și în comuna Călărași s'au încheiat de către țărani muncitori numeroase contracte de creștere și îngrășare a animalelor. Printre cei dintâi, care au contractat cu statul în această privință, au fost țărani muncitori Iosif Borota, Edmund Nagy, Dominic Szaz și alții.

Rezultate bune în munca de contractare s'au obținut și de către unitățile de stat și cooperatiste din raionul Urziceni, regiunea Ploești, care până acum au încheiat cu țărani muncitori din raion peste 40 contracte.

Deasemeni, un număr mare de contractări s'au făcut și cu producătorii din raioanele Lugoj, regiunea Timișoara și Boloșani, regiunea Suceava.

Ieri codașă, azi fruntașă pe raion la achiziții

Cine i-a văzut ieșind dela ședința de analiză a muncii dela U.R.C.A.D. Caracal pe tovarășul Nicolae Surghicianu vicepreședintele cooperativei din Boldu și pe achizitorul Octavian Dumitrescu, și-a dat ușor seama după chipurile lor, că n'au fost de fel laudați. Dimpotrivă ei au fost serios criticați pentru lipsurile avute.

Intr'adevăr, pe luna Octombrie cooperativa lor nu a realizat decât 79 la sută din planul de achiziții.

Critica făcută a ajutat conducerea cooperativei să-și îmbunătățească munca. Pe luna Noembrie au fost dobândite însemnate suc-

cese pe tărâmul achizițiilor. Printre produsele achiziționate de cooperativă în această lună se numără: 2.453 kg. grâu, 1.174 kg. orz, 5.090 kg. fân, 582.068 kg. paie, 4.550 kg. mazăre, 1.204 kg. ceapă, 2.719 kg. rădăcinoase, 7 bovine, etc.

Conducerea cooperativei nu s'a lăsat însă îmbătățită de isbândă. Cu sprijinul organizației de partid din comună, ea a muncit organizat, a dus muncă de lămurire în rândul țăranilor muncitori și astfel a isbutit ca între 1-15 Decembrie 1953 planul valoric la achiziții să fie îndeplinit în proporție de 140 la sută.

— În numai două luni și jumă-

tate cooperativa noastră a realizat planul de achiziții pe trimestrul IV 1953 în proporție de 143 la sută. Suntem fruntași pe întreg raionul Caracal — a spus cu îndreptățită mândrie și bucurie vicepreședintele la adunarea generală a cooperativei. La această adunare consiliul de conducere și numeroși colaboratori și-au luat însuflețite angajamente în legătură cu bunul mers al activității cooperativei din Boldu.

Marin Oprea
corespondent

Să reținem cât mai multă zăpadă pe ogoare

Zăpada căzută pe ogoare înseamnă cantități uriașe de umezeală ce pot fi folosite cu succes la obținerea de recolte bogate. În primăvară zăpada se va topi, iar apa rezultată dacă va da de pământ arat adânc, va fi absorbită ca de un burete. De aici o vor folosi plantele agricole în lunile de primăvară pentru a crește cu vigoare. Aceasta se întâmplă însă dacă intervine omul cu munca lui, pentru a păstra umezeala în sol. Lăsați la voia întâmplării lucrurile se pot petrece și altfel. Zăpada poate fi spulberată de vânturi de pe ogoare și dusă în râpi sau alte locuri neînsemnate din punct de vedere agricol. În primăvară rezultă acolo apă multă, pe care pământul nu o poate absorbi în întregime. Apa se scurge la vale, făcând șuvoaie care sapă viroage și uneori produce inundații păgubitoare.

De aici rezultă că pentru a putea folosi zăpada în scopul de a spori rodnicia ogoarelor noastre nu trebuie să stăm cu mâinile în sân, ci să luăm măsuri recomandate de știință și verificate cu prisosință în practică.

Problema principală e aceea de

a strânge cât mai multă zăpadă pe ogoare în strat uniform, pentru a asigura cantități deopotrivă de umezeală pentru plantele agricole. Aceasta se realizează punând pe ogoare parazăpezi. Parazăpezile se pot face din bețe de floarea soarelui, din nuele, stuf, etc. Din materialele arătate se confecționează scuturi lungi de 1,50 m. și late de 1 m., care se grupează câte 5—6 așezate în linie și reze-mate unul de altul. Grupurile de scuturi se așează pe ogor ca pătratele unei table de șah, orientându-se în așa fel încât să stea de-a curmezișul direcției de suflare a vânturilor ce aduc zăpada. Când scuturile au grămădit în jurul lor o cantitate îndestulătoare de zăpadă, ele se deplasează cu 10—15 m. pentru a reține zăpada în goluri.

Când nu avem materiale pentru a face scuturi, atunci putem reține zăpada și cu bețe de floarea soarelui înfipte pe ogor în benzi de câte 3—4 rânduri orientate la fel ca scuturile.

Se mai pot face brazde de zăpadă cu o târșitoare construită din 2 scânduri ce formează un uluc mai îngust la un capăt și mai lat la

celălalt. Brazdele se orientează la fel ca și scuturile.

Dar problema nu se rezumă numai la a reține zăpada, ci și de a lua măsuri ca atunci când se va topi, apa rezultată să nu se scurgă la vale fără folos. În acest scop se fac baraje de zăpadă, mai ales pe coaste, de-a curmezișul direcției de scurgere a apei. Vom avea grijă însă ca apa să nu bălțească într'un loc, căci asta aduce moartea plantelor inundate.

Zăpada căzută pe ogoare mai constituie și un coajoc călduros ce apără semănăturile de toamnă de îngheț. Acest coajoc însă trebuie supravegheat îndeaproape. Stratul de zăpadă se poate acoperi cu o pojghiță de gheață. În acest caz aerul nu mai poate pătrunde până la plante și acestea mor înăbușite. În asemenea cazuri crusta de gheață trebuie spartă cu animalele, grape stilate, tăvăluge, etc.

Ținând seama de cele ce arată experiența și anume că prin reținerea zăpezii pe ogoare se obțin sporuri mari de producție la hectar, trebuie să luăm măsuri să îndeplinim aceste lucruri în condiții cât mai bune.

Pe urmele materialelor nepublicate

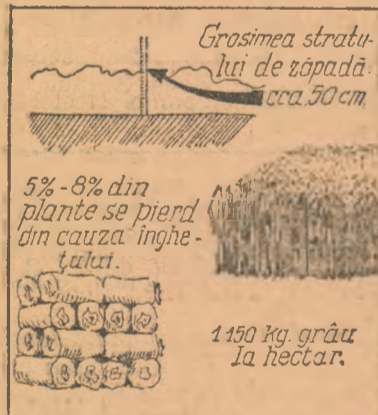
Un corespondent voluntar al revistei noastre ne-a sesizat printr'o scrisoare că la cooperativa din Negomiru, raionul Strehaia, lipsesc o serie de mărfuri de larg consum ca: sare, petrol, țigări și altele. Deasemeni ne-a arătat și o serie de alte lipsuri în ce privește aprovizionarea cooperativei din raionul Strehaia.

Trimițând sesizarea la U.R.C.A.D. Craiova, ni s'a răspuns că în urma cercetărilor făcute s'a constatat că cele arătate de corespondentul nostru sunt juste.

Vinovat pentru lipsurile arătate este în primul rând președintele cooperativei Stăniloiu Dumitru, care nu s'a preocupat de aprovizionarea cu mărfuri a cooperativei, mai bine de o lună de zile.

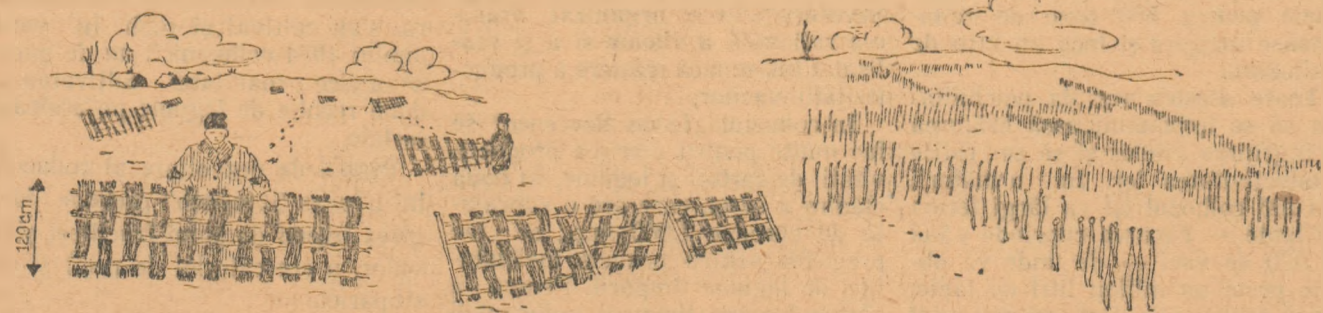
Deasemeni, se mai face vinovat și Tobă Vasile gestionarul depozitului U.R.C.A.D. Strehaia, care, deși a cunoscut că tovarășii dela cooperativa Negomiru nu s'au prezentat să ridice mărfurile planificate, nu a sesizat conducerea Uniunii pentru a se lua măsuri.

Pentru vina stabilită, conducerea Uniunii a sancționat pe gestionarul Tobă Vasile cu „mustrare cu avertisment”. Totodată Uniunea a luat și alte măsuri organizatorice în privința celorlalți vinovați.

Pe ogoarele unde s'au construit parazăpezi s'a format un strat gros de zăpadă, care a ferit plantele de îngheț. Aci, și recolta obținută la hectar a fost mai mare decât pe ogoarele unde nu s'a reținut zăpada.

În cele două grafice: pe ogorul unde nu s'a reținut zăpada s'a obținut o recoltă de 827 kg. grâu la hectar pierzându-se 30—35% din plante, din pricina înghețului; pe ogorul unde s'a reținut zăpada s'au obținut 1.150 kg. grâu la hectar și s'au pierdut numai 5—8% din plante din pricina înghețului.

In stânga, garduri din stuf sau paie împletite. In dreapta, tulpinile de floarea soarelui sau porumb așezate în rânduri încrucișate, pot la nevoie să înlocuiască gurdurile de împletituri.

CRONICA SĂPTĂMÂNII

Străduințele Uniunii Sovietice pentru înlăturarea primejdiei războiului atomic

Știrile ce sosesc din lumea întreagă, arată ce mare răsunet au avut declarația guvernului sovietic în legătură cu discursul rostit de președintele S.U.A., Eisenhower, în chestiunea energiei atomice și răspunsurile tovarășului G. M. Malencov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la întrebările lui Kingsbury Smith. Și cu această ocazie Guvernul Sovietic a făcut să răsună în întreaga lume glasul hotărât de apărătoare a păcii al Uniunii Sovietice. La 6 Ianuarie, Guvernul Sovietic s'a declarat de acord ca în vederea începerii tratatelor în problema energiei atomice să procedeze, împreună cu Guvernul Statelor Unite ale Americii, la un schimb de păreri asupra problemelor procedurale și anumite în privința datei, locului și ordinii tratatelor. Guvernul U.R.S.S. este de acord ca examinarea acestor probleme procedurale să înceapă la Washington și a însărcinat pe ambasadorul său în S.U.A. să participe la această examinare.

Aceste fapte dovedesc fără posibilitate de tăgadă însemnătatea pe care Uniunea Sovietică o acordă realizării unei destinderi internaționale pe calea tratatelor.

G. M. Malencov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., dând glas năzuințelor de pace ale popoarelor, a indicat din nou calea tratatelor ca singura cale de îmbunătățire a relațiilor dintre state. La întrebarea: „Care este, după părerea Dvs., cel mai important pas care ar putea fi întreprins în interesul păcii în întreaga lume în anul 1954?” — G. M. Malencov a răspuns:

„Un astfel de pas ar fi încheierea unui Acord între state, în virtutea căruia semnatarii Acordului să-și ia angajamentul solemn și necon-

diționat de a nu folosi arma atomică, arma cu hidrogen și alte arme de exterminare în masă. Un astfel de Acord ar ușura posibilitatea de a se ajunge la o înțelegere cu privire la interzicerea completă a armei atomice și cu privire la instituirea unui strict control internațional asupra înlăturării interzicerii de a se folosi energia atomică în scopuri de război.

În același timp Guvernul Sovietic ar considera necesar să se ajungă la o înțelegere cu privire la reducerea considerabilă a tuturor celorlalte tipuri de armament și a forțelor armate.

Toate acestea ar micșora, fără îndoială, cheltuielile de stat pentru nevoile militare și ar ușura situația economică a populației”.

Noua propunere a Guvernului Sovietic și străduințele sale în vederea înlăturării primejdiei unui război atomic și a creării condițiilor pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, sunt întâmpinate cu mare interes în toate țările. Corespondentul din Londra al agenției France Presse informează că interviewul lui G. M. Malencov „a fost primit în mod favorabil în cercurile engleze, unde este interpretat ca o manifestare de bunăvoință față de lumea occidentală”.

Fără îndoială că străduințele Uniunii Sovietice în folosul păcii, care sunt întâmpinate cu dragoste de popoarele lumii, strică socotelile cercurilor agresive. Cei cărora le e pe plac goana înarmărilor și nu vor să se ajungă la o înțelegere în privința interzicerii armei atomice se zbat din răspuțeri să împiedice adoptarea propunerilor sovietice. Dar oamenii iubitori de pace din toate țările luptă cu tot mai multă hotărâre pentru înlăturarea primejdiei războiului atomic, în interesul păcii și civilizației.

Scurte vești din lumea întreagă

U.R.S.S.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a dat un decret cu privire la organizarea alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. se fixează pentru Duminică 14 Martie 1954.

BERLIN

Reprezentanții înalților comisari din Berlin ai Marii Britanii, U.R.S.S., S.U.A. și Franței s'au întâlnit în vederea discutării unor probleme tehnice legate de Conferința Miniștrilor Afacerilor Externe ai celor 4 puteri ce va avea loc la Berlin.

R. P. ALBANIA

La 11 Ianuarie poporul albanez a sărbătorit împlinirea a 8 ani, de când Adunarea Constituantă Albaneză a proclamat Albania Republică Populară.

ITALIA

După săptămâni de intrigi și lupte între grupurile partidului care

formase guvernul în Italia, s'a ajuns din nou la o criză de guvern. Această situație este rezultatul faptului că deși în alegerile parlamentare din 7 Iunie 1953 poporul italian și-a arătat încrederea în partidele de stânga, partidele bogățiilor prin manevrele lor au impus guvernul Pella. Dar acum bogățiile italiene și stăpânii lor de peste ocean nu mai sunt mulțumiți de omul lor. Ei vor la cârma Italiei un guvern în fruntea căruia să pună din nou pe De Gasperi

FRANȚA

Comitetul național pentru pace și apărarea agriculturii franceze organizează în lunile Ianuarie și Februarie ale acestui an numeroase conferințe țărănești.

Asemenea conferințe au avut loc în localitățile Gers și Charente. Vorbitorii au arătat condițiile grele de viață ale țărănimii franceze. Ei au arătat necesitatea de a lupta pentru pace și bunăstare cu lupta împotriva acordurilor militariste dela Bonn și Paris.

Industria textilă a luat un deosebit avânt în anii puterii populare în R.P. Bulgaria. Vechile întreprinderi au fost amenajate și înzestrate cu utilaj nou, modern. Totodată s'au înălțat alte noi filaturi. Fotografia înfățișează un aspect al filaturii de bumbac „Ernst Thälman” din Sofia.

Fermierii americani în ghiarele marilor capitaliști

prețului produselor agricole. În ultimul timp fermierii își vând produsele la un preț mai mic cu 13 la sută decât cel de anul trecut. În schimb prețurile la îngrășăminte, la mașini agricole, la toate mărfurile industriale s'au urcat într-o proporție foarte mare. Și astfel fermierul american este prins tot mai strâns în acest clește, care strivește gospodăria lui, fie mică sau mijlocie. Apoi intervine banca care acordând împrumuturi cu dobânzi mari, grăbește și mai mult ruina fermierilor. La începutul anului 1952 totalul datoriilor fermierilor americani se ridică la 13 miliarde dolari. Spre sfârșitul acestui an, datoriile au crescut cu încă 800 milioane. Bineînțeles că la aceste datorii se adaugă și impozitul federal. Impozitul federal plătit de fermieri în 1952 e de 15 ori mai mare decât cel plătit în anul 1942.

3.500.000 este numărul familiilor de fermieri care trăiesc în cea mai neagră mizerie, pentru care ziua de mâine reprezintă un mare semn de întrebare. Este grea situația fermierilor americani, dar cu mult mai grea le devine viața, când gospodăria le este înghițită de marile monopoluri agricole, ca urmare a datoriilor pe care nu mai au putința să le achite. Atunci sunt nevoiți să bată sate și o-

rașe luni dearândul în căutare de lucru. Și în cazul cel mai bun, în care găsesc de lucru, ei devin muncitori pe pământurile marilor monopoluri. Ca să ne dăm seama cum îi exploatează monopolurile agricole, este destul să spunem că numai profiturile suplimentare pe care le realizează aceste monopoluri se ridică la 8 miliarde dolari pe an.

Intr-o situație dezastruoasă se află fermierii crescători de vite. Prețul de cumpărare la vite a scăzut numai în ultimele 18 luni cu 50 la sută, prețurile continuând să scadă. În special în regiunile pârjolite de secetă, de pildă în statul Missouri, fermierii sunt nevoiți să-și vândă vacile cu 50 dolari una, în loc de 300 cât este prețul obișnuit. Pe drept cuvânt spunea un fermier din California: „Nu mai suntem în stare nici să vindem vitele, nici să le întreținem”.

Situația tot mai grea în care se află fermierii americani face să crească revolta lor. Pentru a amăgi masele populare din America, revoltate de grelele condiții de trai, guvernul Statelor Unite a anunțat o reorganizare a ministerului agriculturii. Dar schimbarea unui ministru cu altul, ca și promisiunile făcute în campania electorală de președintele Eisenhower, nu mai pot înșela pe fermierii americani. Ei știu că numai prin luptă, alături de muncitorii dela orașe, își vor putea dobândi condiții omenești de trai.

În timpul campaniei electorale, printre nenumăratele promisiuni făcute de președintele Eisenhower, erau și unele care îi priveau direct pe fermierii americani. Iată câteva din aceste promisiuni: prosperitate, menținerea prețurilor la produsele agricole la nivelul de 100 la sută și altele de același fel. Mai mult decât atât, când Ezra Benson a fost invitat la Casa Albă și i s'a oferit portofoliul de ministru al agriculturii, președintele Eisenhower i-a spus cu acel prilej: „Vă dați cred seama că munca ce vi se oferă are un caracter spiritual. Noi trebuie să aprindem din nou încrederea poporului american în guvernul său”.

Dela aceste promisiuni electorale ale președintelui a trecut mai bine de un an. Promisiunile au fost repetate, ce-i drept tot mai rar, dar mizeria în care trăiesc fermierii mici și mijlocii din S.U.A. crește neconținut. Iar despre încrederea poporului pe care guvernul Statelor Unite bănuia că o va câștiga, să-l lăsăm să vorbească chiar pe un fermier american. Richard Herbitz, un fermier din statul Minesotta, a declarat deschis unei comisii speciale a Congresului că: „Fermierii și-au pierdut încrederea în Washington”. Și într'adevăr, politica de cheltuieli mereu sporite pentru înarmări, dusă de guvernul american, nu face decât să înăsprească exploatarea fermierilor de către monopolurile agricole. Astfel, puterea de cumpărare a unei familii mijlocii de fermieri a scăzut aproape cu o treime față de anul 1942. Acest fapt se explică prin reducerea

ÎN ACUL „ALBINEI”

666 DIRECTORI

Cândva Tudor Iancu din comuna Poroschia, regiunea București, era director în două locuri: la școala elementară din comună și la căminul cultural. Și cum la cămin era director numai cu numele a fost înlocuit. De atunci a pus gând rău căminului.

Cu câțva timp în urmă, când căminele culturale începuseră pregătirile pentru concursul echipei artistice de amatori, Tudor a chemat la el pe învățătorul Drăgănescu Mihail.

— Ascultă Drăgănescule, ție-ți place să dirijezi corul?... Află că mie nu-mi place...

— Păi... atunci e bine că-mi place barem mie și mă pricep că știți... echipa artistică a căminului cultural trebuie să înceapă pregătirile pentru concurs.

— Lasă asta, mă, de dirijat îmi place și mie... Și eu mă pricep, dar n'aș vrea să-ți placă ție. Înțelegi?

În timpul acesta în cancelarie intră și învățătoarea Bratu Evdochia.

— Tovarășe Bratu știu că-ți place să dansezi, dar să conduci o echipă de dansuri îți place? Zi că nu!

— Cum o să zic nu, când abia aștept să începă pregătirile echipei de dansuri a căminului!!...

— Dar dacă nu-mi place mie, directorului?

— Păi și dacă vă plăcea tot eu aș fi instruit echipa de dansuri fiindcă mă și pricep pe deasupra și apoi... nici ore de curs n'am prea multe.

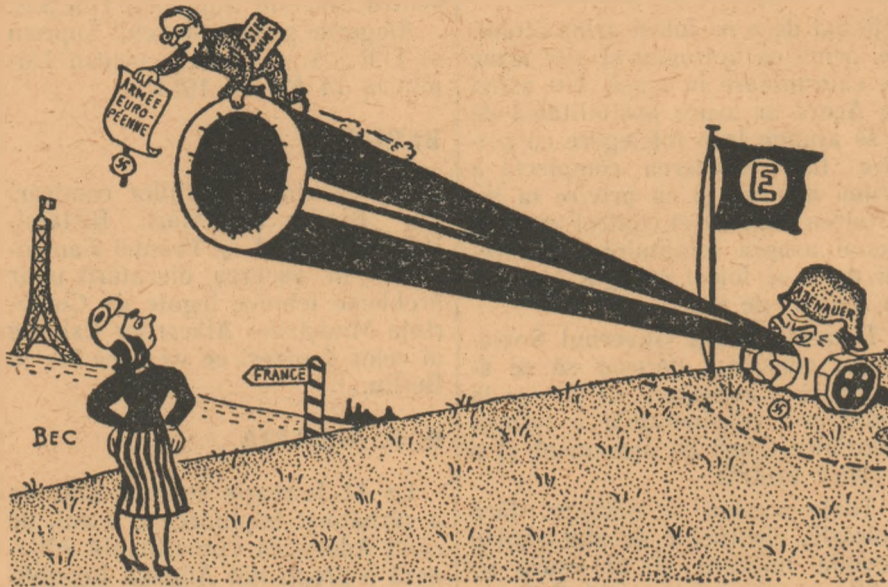
— Înțelegi odată — isbucnește directorul — că nu trebuie să vă amestecați în treburile căminului. Să vadă și ăia dela raion și regiune că dacă nu sunt eu directorul căminului nu le rămâne decât să pună lacătul.

E drept că nici pe Stancu M. Tudor, directorul actual al căminului, nu-l omoară grijile concursului. Dacă-l întrebi cum e pregătit pentru concurs îți răspunde senin:

— Când va fi să fie concursul strâng flăcăii care joacă la hore și fetele care cântă la clăci și gata-s echipele de dans și cor. Iar de s'or găsi vreunii care-și mai aduc aminte una din piesele de teatru jucate anii trecuți, am și teatru... Mai mult ce trebuie?

Credem că totuși ar mai trebui ceva: să intervină tovarășii dela sfatul popular al regiunii București.

„Garantiile” americane oferite Franței

DULLES către Franța: — „Precum vezi, Mariana, îți dau garanții solide”.

(Din „Literaturnaia Gazeta”)

O jumătate de măsură

Orice lucru își mărește suprafața și volumul la căldură. Dela legea asta a fizicii nu face excepție nici pământul țaranului Rădulescu Ion din comuna Valea Teancului, raionul Buzău. Astă primăvară, când a început desghețul și s'au umflat puhoaietele s'a umflat și el cu 0,30 ha. (în registre) și a scăzut acum, de curând, când s'a lăsat frigul... Dar nu din cauza înghețului ci fiindcă a intervenit printr'o scrisoare revista noastră.

În scrisoarea de răspuns, sfatul popular raional Buzău n'arată să se fi luat măsuri împotriva celor care au trăgănat aproape un an rezolvarea cererii juste a tovarășului Rădulescu.

Deaceea există pericolul ca la primăvară, odată cu desghețul, pământul să crească din nou... în registre.

Când ai MULTĂ IMAGINAȚIE ȘI ISCUSIȚĂ

Cei doi ingineri dela serviciul zoo-veterinar al sfatului popular raional Stalin lucrează de câteva zile cu ușa biroului închisă. Funcționarii sfatului trec prin fața biroului călcând pe vârful picioarelor. Înăuntru, pe mese, zac aruncate în dezordine, hârtii, rigle, creioane. Zootehnicianul Reiter și colegul său răsfoiesc cu înfrigurare dosarele.

— Ce ne facem, Reiter, n'avem date, putem planifica din întâmplare pentru anul 1956 mai puține vaci decât sunt acum.

— Nici nu-i nevoie. Dacă ai imaginație și iscusință se poate și fără date... Imi închipui că'n 1954 pe izlazul gospodăriei agricole colective din Hărman vor paște 1500 vaci de lapte, în iarna anului 1955 grajdurile aceleiași gospodării vor adăposti 2200 de capete, iar în toamna lui 1956 vor avea 4.000 de viței de 5-6 luni. Ce zici, nu-i așa că-i bună imaginația?

— Ai dreptate Reiter, tu cu imaginația și eu cu iscusința o să facem treabă bună. Iată ce zic. Facem planul așa: numărul porcilor va crește dela... câți sunt în prezent, la... în 1956. Creșterea se repartizează în cei trei ani astfel: ...în anul 1954,... în 1955,... în 1956. Ce zici, nu-i bine? În fiecare an cerem prin telefon date și complectăm planul.

— Strașnic, prietene, după modelul tău nici nu trebuie să-ți mai bați capul cu îndeplinirea planului. Scrim atât cât se realizează, strașnic. Bine că ne-am întâlnit amândoi: unul cu imaginație și celălalt iscusit. Amândoi o să ieșim totdeauna din încurcătură. Încăodată, bine că ne-am întâlnit și n'are cine să ne despartă.

„SE APROVIZIONEAZĂ”

— Ia mai slăbiți-mă neicușorilor, știți foarte bine că Baloteștii e'n zona de aprovizionare cu zarzavaturi a Capitalei! Mă tot pisați cu burocrăția voastră! Toată ziua vă e gândul numai la panuri și situații. Și fără să mai asculte părerea cui-va, tovarășa Stoica Elena, agent legumicol, ieși grăbită pe ușă, cu servieta sa voluminoasă subsoară, de care nu se desparte niciodată.

— Stați puțin... raionul cere planul de... atât a mai apucat să îngăimeze unul din funcționarii sfatului popular și rămase cu mâna spânzurată în aer. În urechi îi mai stăruia vocea răgușită a vajnicei legumicultoare, ce cobora scările val vârtej.

— Terenul, tovarășe, la mine terenul e întâi de toate...

Și într'adevăr, Stoica Elena e foarte „ageră” pe teren. Nu degeaba e cu aprovizionarea... Este ea cu aprovizionarea nu-i vorbă, dar cu a sa personală și nu cu zarzavaturi, ci cu țuică de prima calitate. Și cum în comuna Balotești, raionul Snagov, sunt multe cazane de țuică, e lesne de'nțeles ce mult are „de lucru”. Norocul ei, vor zice poate unii. Nu același lucru spune însă și Stoica. Dela o vreme a început să cam „obosească” tot cărând la țuică. Ba un țaran i-a zis odată, în răs, că decât să-și umple neîncetat servieta cu sticle pline de țuică, mai bine-ar face rost de-o damigeană sau o băsică mai mare. Așa ar fi scutită de drumurile cele multe și... atât de obositoare!

După unii, tovarășa Stoica era mult mai potrivită pentru aprovizionarea cu țuică. Dar te pomești că atunci, des gustată de țuică, va porni după vin și o va ține așa cu „serviciul”, până seacă poloboacele.

COCOȘUL ATOTȘTIUTOR

Cocoșul, se'ntâmplase,

— e mult de-atunci de tot —

S'ajungă printre păsări

profesor de înot.

Și iată că odată

s'au strâns boboci o droaie

Să meargă pân'la gârlă,

cu gând să facă baie.

Boboci'ntrară'n apă; cocoșul sta pe punte

Și le dădea de-acolo tot ordine mărunte

Ce le-ascultau boboci cu foarte mult respect:

— „Hei, voi, cei de pe apă,

nu inotați corect!

Fiți mai atenți, ce naiba,

utați-vă la mine!

Vreți oare să vă faceți

tot neamul de rușine!

Și mi cum incen răbdările să-mi piară:

Parcă'notați întâia oară.

fabulă de N. ANȚIFEROV

Hei, tu, boboc de rață,

Mergi mai în față!

Iar voi, doi,

Mai înapoi!...

Au nu cumva pe gârla mică

Vi s'a făcut de apă frică?!”

Văzând cum bobocimea pe loc i se supune,

Cocoșul era mândru de-a sa înțelepciune

Și fiind din fire increzut,

A amețit și ... a căzut.

Băld-băc! Cocoșul profesor

S'a dus la fund ca un topor

Căci se'ntâmplase cam așa:

Cocoșul să înoate nu știa!

★

Cocoș ca dânsul, din păcate

mai vezi și pela noi.

Se-amestecă oricând în toate

și face tărăboi.

E nelipsit și pe câmpie,

Și'n curte, prin gospodărie,

Își bagă nasul prin cotețe

Și tot își dă povețe:

Că prașila nu-i bună, că semeni timpuriu,

Că nu faci „ca la carte”, că seceri prea târziu,

Că'ntr'un cuvânt, noi, ăștia dela țară,

Habar n'avem,

pământul cum se ară.

Dar de-l întrebi pe dânsul, s'ar face de ocară,

Că nu deosebește nici... orzul de seară!

(Din „Literaturnaia Gazeta”)